

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/232/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118330173
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:6118330173.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom v Českej republike Hradec Králové, Československé armády 954/7, IČ: 247 85 199, zastúpeného: ŠMÍDA advokátní kancelár, s.r.o., so sídlom v Hradci Králové, Eliščino nábřeží 280/23, Česká republika, konajúci v Slovenskej republike prostredníctvom ŠMÍDA, advokátní kancelár, s.r.o., organizačná zložka so sídlom v Bratislave, Ulica svornosti 43, IČO: 47 255 773, proti žalovanej M. J., narodenej XX.X.XXXX, bývajúcej trvale v N. Y., prechodne v G., C. XX, V. republika, o zaplatenie 283,73 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 10Csp/24/2019-76 zo dňa 12.6.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 283,73 € s ročným úrokom z omeškania 5 % od 17.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Provident Financial s.r.o. Bratislava uzatvoril dňa 30.1.2014 so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej poskytol úver 400 € a žalovaná sa zaviazala splácať ho v 60 -tich týždenných splátkach vo výške 12,40 € so splatnosťou poslednej splátky dňa 26.3.2015, celkovo mala uhradiť 744 €. Konečná splatnosť úveru nastala 26.3.2015, avšak žalovaná uhradila len 116,27 €. Žalobca si pritom uplatňoval len rozdiel medzi poskytnutou istinou a splatenou sumou a úroky z omeškania si uplatnil od nasledujúceho dňa po postúpení pohľadávky. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila v tom zmysle, že netuší o aký dlh ide a nevedela povedať nič na svoju obranu. Žiadala vec objasniť, aby sa mohla brániť.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že pôvodne žalobca podal žalobu na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní a keďže tam vydaný platobný rozkaz sa nepodarilo riadne žalovanej doručiť, bol zrušený a vec bola postúpená Okresnému súdu Rožňava ako súdu príslušnému na ďalšie konanie. S poukazom na ust. § 177 ods. 2 a 297 CSP a s konštatovaním, že ide o spotrebiteľský spor súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania. Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi vec právne posúdil podľa § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

4. Prihliadol na listinné dôkazy a zistil, že žalovaná sa dostala do omeškania najneskôr dňom 27.3.2015, pretože dovtedy mala byť uhradená celá dlžná suma. Žalobca však podal žalobu na súde až dňa 30.8.2018 v upomínacom konaní, a teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty, uplatňoval si teda v rozpore s ust. § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto bolo potrebné jeho žalobu zamietnuť. Žalovaná navyiac ani nesúhlasila so zaplatením žalovanej sumy.

5. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1,2 a 262 ods. 1,2 CSP s konštatovaním, že žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu nepatrí právo na náhradu trov konania a úspešná žalovaná si trovy konania neuplatnila, ani jej žiadne preukázateľne nevznikli, preto súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP. V prvom rade vytýkal súdu prvej inštancie jeho postup, keď rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. Podľa názoru odvolateľa súd nevychádzal zo správnych premís, pretože podľa vyjadrení strán sporu bol vo veci zásadný rozpor už v základnej veci a totiž, že žalobca poukazuje na právny nárok voči žalovanej o vrátenie nesplatenej istiny záväzku a žalovaná naopak popiera nárok žalobcu, pričom plniť v žalovanom rozsahu alebo aspoň v časti odmieta. Takisto strany nevyjadrili súhlas s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania, preto nie je namieste procesný postup súdu tak podľa § 297 písm. b/, ako aj podľa § 177 ods. 2 písm. b/ CSP. Odvolateľ vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil právne okolnosti, keď nesprávne vo svojej právnej úvahe zaradil aj v čase rozhodovania účinný § 54a Občianskeho zákonníka, ktorý predpis bol zavedený zákonom č. 343/2018 Z.z. s účinnosťou od 5.12.2018. Touto novelou bolo totiž zavedené aj prechodné ustanovenie v § 879v Občianskeho zákonníka, podľa ktorého konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy začaté pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov. Žaloba v tomto spore bola podaná na Okresný súd Banská Bystrica pod sp.zn. 14Up/606/2018 dňa 30.8.2018, a preto nemal súd v tejto veci v zmysle § 879v Občianskeho zákonníka aplikovať ust. § 54a. Takisto názor žalovanej, ktorý je vyjadrený v odôvodnení rozsudku, že nesúhlasila so zaplatením žalovanej sumy nepovažuje odvolateľ za relevantný. Najmä nezodpovední dlžníci zvyknú odmietať plniť svoje záväzky, v dôsledku čoho sa veritelia musia domáhať ochrany svojich práv pred nestrannými súdmi. To, že si žalovaná nepamätá čo a komu dlhuje, je iba jej tvrdenie a k tomuto tvrdeniu nepredložila žiaden dôkaz, ani ho neoznačila. Poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. Pl.ÚS 11/2016, ktorý v ods. 30 odôvodnenia uvádza, že všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu, a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej moci zbavujú jeho zodpovednosti. Odvolateľ zdôraznil, že žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci, v tomto prípade peňažných prostriedkov, uplatnil si iba rozdiel medzi požičanou sumou a už splatenou sumou žalovanou pôvodnému veriteľovi. Princíp vrátenia poskytnutej veci je pritom základným princípom na úrovni elementárnej spravodlivosti. Z uvedených dôvodov žalobca považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne nesprávny a nezákonný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uplatnil si nárok na náhradu všetkých trov konania vrátane odvolacieho.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaného odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) bez nariadenia pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. Odvolateľ použil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, a písm. h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

10. Ako zistil odvolací súd z podania žalovanej nachádzajúceho sa na č.l. 58 súdneho spisu označeného ako vyjadrenie k žalobe, žalovaná uviedla, že k veci sa nemá ako vyjadriť, pretože absolútne netuší o aký dlh sa jedná a nevie nič povedať na svoju obranu. Žiadala súd, aby žalobca objasnil prečo od nej požaduje žalovanú sumu a prečo ju zažaloval na súde. Na č.l. 65 súdneho spisu sa nachádza následne vyjadrenie žalobcu, kde opätovne špecifikuje svoju žalobu, toto vyjadrenie súd prvej inštancie doručoval žalovanej, ktorá ho prevzala (ako vyplýva z doručenky pripojenej k č.l. 71 spisu) dňa 20.5.2019, avšak ostala ďalej v konaní nečinná. Nenamietala teda skutkové okolnosti a tvrdenia tak, ako ich tvrdil v spore žalobca, nenamietala ani premlčanie nároku žalobcu.

11. Dňa 5.12.2018 nadobudol účinnosť zákon č. 343/2018 Z.z., ktorým sa do Občianskeho zákonníka zaviedlo ust. § 54a, podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať ani ho platne zabezpečiť, ust. § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy začaté pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov.

12. Ako vyplýva z obsahu spisu žaloba bola podaná na Okresný súd v Banskej Bystrici dňa 30.8.2018, teda pred účinnosťou predpisu, a to § 54a Občianskeho zákonníka zavedeného novelou č. 343/2018 Z.z.. Odvolací súd dáva za pravdu odvolateľovi, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 54a OZ v tomto spore, keď zamietol žalobu práve z dôvodu, že bolo uplatňované premlčané právo. Pred účinnosťou § 54a OZ nemohol súd prvej inštancie prihliadnuť na premlčanie bez toho, aby ho žalovaný namietal, a preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne nesprávne. K tomu odvolací súd uvádza:

13. Podľa § 296 CSP v konaniach s ochranou slabšej strany sporu kam patria aj spory so spotrebiteľom ako je predmetný spor, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

14. Na účely zefektívnenia a zrýchlenia sporového konania Civilný sporový poriadok zdôrazňuje princíp kontradiktórnosti a zakotvuje procesnú povinnosť riadne a včas uplatniť prostriedky procesného útoku a pre prostriedky procesnej obrany, nesplnenie ktorých povinností je sankcionované stratou sporu. Porušenie povinnosti tvrdenia je prejavom procesnej aktivity strany sporu, ktorou sa spája sankcia buď vo forme nespornosti popretých skutkových tvrdení alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany. Žalobca v konaní tvrdil existenciu záväzku žalovaného a predložil to relevantnými dôkazmi. Žalovaná bola v konaní až na jedno nerelevantné vyjadrenie nečinná.

15. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

16. Podľa § 152 CSP hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

17. Podľa § 153 ods. 1 strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas.

18. Hmotnoprávnou námietkou jednoznačne je námietka premlčania, ktorá spôsobuje oslabenie práva protistrany. Žalovaná námietku premlčania ako hmotnoprávnou námietku, ktorá patrí k prostriedkom procesnej obrany neuplatnila.

19. Odvolací súd konštatuje, že súd nebol, vzhľadom na prechodné ustanovenie § 879v Občianskeho zákonníka uplatniť ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka a nebol ani oprávnený ex offo prihliadnuť na námietku premlčania, ktorú žalovaná nevzniesla. Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 nebolo v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako to konštatoval Ústavný súd SR sp. zn. PL.ÚS 11/2016 zo 7.2.2016 a v čase podania žaloby žalobcom bolo zrušené.

20. Z dôvodov vyššie uvedených odvolaciu súdu neostávalo nič iné ako rozsudok v jeho napadnutej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

21. Úlohou súdu prvej inštancie bude v intenciách odôvodnenia tohto rozhodnutia, za dodržania procesných predpisov a rešpektovania zákonných práv sporových strán opätovne vec posúdiť, vo veci rozhodnúť a rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodniť, vrátane nároku na náhradu trov konania.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).